

Previously on Βελγίαννης

NO: 25-05-16
Date:

Έστω R : δακτύλιος και I : ιδεώδες του R , τότε:

$(R/I, +, \cdot) =$ δακτύλιος, με πράξεις:

$$\hookrightarrow (r+I) + (s+I) = (r+s) + I \text{ και } (r+I) \cdot (s+I) = (rs) + I$$

Ο R/I : δακτύλιος ημίτιπο του R ως προς το ιδεώδες I

\rightarrow Αν το R έχει μονάδα, τότε ο δακτύλιος ημίτιπο R/I έχει μονάδα $= 1R + I$

\rightarrow Αν ο R : μεταθετικός, τότε R/I : μεταθετικός

Παρατήρηση: Αν $f: R \rightarrow S$, ομομορφισμός δακτυλίων, τότε:

Ο πυρήνας $\text{Ker}(f)$ είναι ιδεώδες του R

Αντίστροφα: Έστω I ένα ιδεώδες του δακτυλίου R

Ορίσουμε απεικόνιση $\omega: R \rightarrow R/I$, $\omega(x) = x + I$

Τότε: $\omega(x+y) \stackrel{\text{of}}{=} (x+y) + I = (x+I) + (y+I) = \omega(x) + \omega(y)$

$$\bullet \omega(x \cdot y) = (x \cdot y) + I = (x+I) \cdot (y+I) = \omega(x) \cdot \omega(y)$$

Αν ο R έχει μονάδα, τότε $\omega(1R) = 1R + I = 1R/I$

Προφανώς η ω : επί και άρα η ω : επιμορφισμός δακτυλίων

Η ω καλείται η κανονική προβολή του R στον R/I

$$\begin{aligned} \text{Ker}(\omega) &= \{x \in R \mid \omega(x) = 0_{R/I}\} = \{x \in R \mid x+I = I\} = \\ &= \{x \in R \mid x \in I\} = I \end{aligned}$$

• 1ο Θεώρημα Ισομορφισμών Δακτυλίων

Έστω $f: R \rightarrow S$ ένας ομομορφισμός δακτυλίων

Ο f ενέχει έναν ισομορφικό δακτυλίων

$$\bar{f}: R/\text{Ker}(f) \cong \text{Im}(f), \quad \bar{f}[x + \text{Ker}(f)] = f(x)$$

Απόδειξη: Από τη θεωρία ομομορφισμών, έπεται ότι η απεικόνιση είναι ένας ισομορφικός ομομορφισμός.

$$\text{Μένει να δούμε } \bar{f}[(x + \text{Ker}(f)) \cdot (y + \text{Ker}(f))] =$$

$$= \bar{f}(x + \text{Ker}(f)) \cdot \bar{f}(y + \text{Ker}(f))$$

$$\text{Πράγματι: } \bar{f}[(x + \text{Ker}(f))(y + \text{Ker}(f))] =$$

$$= \bar{f}[xy + \text{Ker}(f)] = f(xy) = f(x) \cdot f(y) =$$

$$= \bar{f}[x + \text{Ker}(f)] \cdot \bar{f}[y + \text{Ker}(f)]$$

Πόρισμα: Έστω $f: R \rightarrow S$ ένας επιμορφισμός δακτυλίων

Τότε υπάρχει ένας ισομορφικός δακτυλίων:

$$\boxed{R/\text{Ker} f \cong S}$$

Παράδειγμα: ① Θεωρούμε το δακτύλιο R

$$R = \left\{ \begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} \in M_2(R) \mid a, b, c \in R \right\} \subseteq M_2(R)$$

σημ.

$$I = \left\{ \begin{pmatrix} 0 & x \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \in R \mid x \in R \right\} \subseteq R. \text{ Θέλουμε να}$$

ιδεώδες

περιγράψουμε το δακτύλιο πηλίκο R/I

$$\text{Έστω } \begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} + I = \begin{pmatrix} a & 0 \\ 0 & c \end{pmatrix} + \begin{pmatrix} 0 & b \\ 0 & 0 \end{pmatrix} + I =$$

$$= \left(\begin{pmatrix} a & 0 \\ 0 & c \end{pmatrix} + I \right) + \left(\begin{pmatrix} 0 & b \\ 0 & 0 \end{pmatrix} + I \right) = \left(\begin{pmatrix} a & 0 \\ 0 & c \end{pmatrix} + I \right) + I =$$

$$= \begin{pmatrix} a & 0 \\ 0 & c \end{pmatrix} + I$$

Ορίσω απεικόνιση $f: R \rightarrow R \times R$ $f \left(\begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} \right) \rightarrow (a, c)$

Εύκολα, βλέπουμε ότι f επιμορφοποιός δακτυλίων

$$\text{Για παράδειγμα: } f \left(\begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} \cdot \begin{pmatrix} x & y \\ 0 & z \end{pmatrix} \right) = f \left(\begin{pmatrix} ax & ay+bz \\ 0 & cz \end{pmatrix} \right)$$

$$= (ax, cz) = (a, c)(x, z) = f \left(\begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} \right) \cdot f \left(\begin{pmatrix} x & y \\ 0 & z \end{pmatrix} \right)$$

Άρα, η f : επιμορφοποιός δακτυλίων

NO:

Date:

$$\begin{aligned} \text{Ker}(f) &= \left\{ \begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} \in R \mid f \begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} = (0,0) \right\} = \left\{ \begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} \in R \mid (a,c) = (0,0) \right\} \\ &= \left\{ \begin{pmatrix} a & b \\ 0 & c \end{pmatrix} \in R \mid a=c=0 \right\} = \left\{ \begin{pmatrix} 0 & b \\ 0 & 0 \end{pmatrix} \in R \mid b \in R \right\} = I \end{aligned}$$

Αν' το I θεωρηθεί Ισομορφισμών Δακτύλιων, έχουμε

$$R/I \cong R \times R$$

Παράδειγμα: Να περιγραφεί ο δακτύλιος ηηλίκο

$$R[t] / (t^2+1), \quad \left\{ \begin{array}{l} \text{Υψευθύση: } (t^2+1) = \{ (t^2+1) \cdot Q(t) \in R[t] \mid \\ Q(t) \in R[t] \} \end{array} \right\}$$

Αν' την Ευκλείδεια Διαίρεση του $P(t)$ με το (t^2+1)
έχουμε: $\deg R(t) < \deg (t^2+1)$
 $\hookrightarrow 2$

$$P(t) + (t^2+1) = (t^2+1)Q(t) + R(t) + (t^2+1)$$

$$= ((t^2+1)Q(t) + (t^2+1)) + (R(t) + (t^2+1)) =$$

$$= (t^2+1) + (R(t) + (t^2+1)) = R(t) + (t^2+1), \text{ όπου}$$

$R(t) = 0$ ή $R(t)$: ηρωτοβάθμιο

Την τελευταία περίπτωση = $R(t) = a + bt$

Άρα, κάθε στοιχείο στο δακτύλιο ηηλίκο είναι της μορφής (t^2+1) ή $a + bt + (t^2+1)$

Ορίσουμε ανεικόνη, $\Phi: \mathbb{R}[t]/(t^2+1) \rightarrow \mathbb{C}$, i) $\Phi(0+(t^2+1)) = 0$

$$\text{ii) } \Phi(a+bt+(t^2+1)) = a+bi$$

Η ανεικόνη είναι ένας ισομορφισμός δακτυλίων

$$\left(\Phi(a+(t^2+1)) = a, \Phi(bt+(t^2+1)) = bi \right.$$

$$\left. \Phi(t^2+(t^2+1)) = -1, \text{ διότι } t^2 = (t^2+1) - 1 \right)$$

$$\hookrightarrow \Phi(-1+(t^2+1))$$

$$\Phi \left[\left((a+bt) + (t^2+1) \right) \cdot \left((c+dt) + (t^2+1) \right) \right] =$$

$$= \Phi \left[\left(ac + (ad+bc)t + bdt^2 \right) + (t^2+1) \right] =$$

$$= \Phi \left[\left(ac + (ad+bc)t - bd \right) + (t^2+1) \right] =$$

$$= \Phi \left[(ac - bd) + (ad+bc)t + (t^2+1) \right] =$$

$$= (ac - bd) + (ad+bc)i = (a+bi)(c+di) =$$

$$= \Phi \left[(a+bt) + (t^2+1) \right] \cdot \Phi \left[(c+dt) + (t^2+1) \right]$$

• Ένας διαφορετικός τρόπος

Ορίσαμε ανεικόνιση: $\Psi: \mathbb{R}[t] \rightarrow \mathbb{C}$

$\Psi(P(t)) = P(i)$, όπου αν $P(t) = a_0 + a_1 t + \dots + a_n t^n$

τότε: $P(i) = a_0 + a_1 i + \dots + a_n i^n$

→ Έυκολα βλέπουμε ότι η Ψ είναι ομομορφισμός Σακνυλίων

→ Η Ψ είναι επί διότι: αν $z = a + bi \in \mathbb{C}$, τότε

$$\Psi(a + bi) = a + bi = z$$

Ισχυρισμός: $\text{Ker}(\Psi) = (t^2 + 1)$

• Αν $P(t) \in (t^2 + 1) \Rightarrow P(t) = (t^2 + 1) \cdot Q(t)$, όπου $Q(t) \in \mathbb{R}[t]$

$$\Psi(P(t)) = P(i) = (i^2 + 1)Q(i) = 0 \Rightarrow P(t) \in \text{Ker}(\Psi)$$

Άρα, $(t^2 + 1) \subseteq \text{Ker}(\Psi)$ ①

Έστω $P(t) \in \text{Ker}(\Psi) \Rightarrow \Psi(P(t)) = 0 \Rightarrow P(i) = 0$

Με Ευκλείδεια Διαίρεση, προκύπτει:

$$P(t) = (t^2 + 1)Q(t) + R(t), \text{ όπου } R(t) = 0 \text{ ή } \deg(R(t)) < \deg(t^2 + 1) \quad \hookrightarrow 0$$

$$\text{Όπως, } 0 = P(i) = (i^2 + 1)Q(i) + R(i) = R(i)$$

Αν $R(t) \neq 0$, τότε $R(t) = a + bt$ και άρα

$$0 = R(i) = a + bi \Rightarrow a = b = 0 \Rightarrow R(t) = 0 \rightarrow \text{Άτονο!}$$

Οπότε, $R(t) = 0$ και συνεπώς $P(t) = (t^2 + 1) \cdot Q(t) \Rightarrow$
 $P(t) \in (t^2 + 1)$

$\Rightarrow \text{Ker}(\psi) \subseteq (t^2 + 1)$ (2) Από τις σχέσεις (1), (2) προκύπτει ο ισχυρισμός.

Άρα, αν' το πρώτο Θεώρημα Ισομορφισμών Δακτύλιων, $R[t^2 + 1] / (t^2 + 1) \cong \mathbb{C}$

Παράδειγμα (3): Να περιγραφεί ο δακτύλιος μηδίκο $R[t] / (t^2 - 4)$

Λύση: Ορίζουμε απεικόνιση $f: R[t] \rightarrow R \times R$,

$f(P(t)) = (P(2), P(-2))$. {Άσκηση: f : επιμορφισμός δακτύλιων}

Ισχυρισμός: $\text{Ker}(f) = (t^2 - 4)$

• Έστω $P(t) \in (t^2 - 4) \Rightarrow P(t) = (t^2 - 4) \cdot Q(t)$, για κάποιο

$Q(t) \in R[t]$. Τότε: $f(P(t)) = (P(2), P(-2)) = (0, 0)$

$\Rightarrow P(t) \in \text{Ker}(f)$, άρα $(t^2 - 4) \subseteq \text{Ker}(f)$ (1)

Έστω $P(t) \in \text{Ker}(f) \Rightarrow f(P(t)) = (0, 0) \Rightarrow (P(2), P(-2)) = (0, 0)$

$\Rightarrow P(2) = P(-2) = 0$

$$\Rightarrow \left\{ \begin{array}{l} (t-2) / P(t) \\ (t+2) / P(t) \end{array} \right. \xrightarrow{\substack{(t-2), (t+2) : \text{δεν έχουν} \\ \text{κοινό παράγοντα}}} (t-2)(t+2) / P(t) \Rightarrow$$

$$\Rightarrow P(t) = (t^2 - 4) Q(t), \text{ για κάποιο } Q(t) \in R(t)$$

Άρα: $P(t) \in (t^2 - 4)$ κι ενδεώς, $\ker(f) \subseteq (t^2 - 4)$ ②

$$\text{Αν' τις } ①, ② \Rightarrow \ker(f) = (t^2 - 4)$$

Συγκεκριμένα, αν' το 1^ο Θεώρημα Ισομορφισμών Δακτυλίων:

$$R[t] / (t^2 - 4) \cong R \times R$$

• 3^ο Θεώρημα Ισομορφισμών Δακτυλίων ○

Έστω R : δακτύλιος και I, J : ιδεώδη του R ,
έτσι ώστε: $I \subseteq J$.

Τότε η ομάδα ημίτις: $J/I = \{x+I \in R/I \mid x \in J\}$

είναι ιδεώδες του R/I και υπάρχει ισομορφισμός δακτυλίων:

$$R/I / J/I \cong R/J$$

Το παραπάνω είναι γνωστό και σαν Freshman's Theorem

Απόδειξη: Ορίζουμε απεικόνιση $f: R/I \rightarrow R/J$

$$f(r+I) = r+J$$

Η απεικόνιση f είναι καλά ορισμένη, διότι:

$$\text{Αν } r+I = s+I \Rightarrow r-s \in I \stackrel{(I \subseteq J)}{\Rightarrow} r-s \in J \Rightarrow$$

$$\Rightarrow r+J = s+J \Rightarrow f(r+I) = f(s+I)$$

Προφανώς απ' τον τρόπο ορισμού της, η f είναι επίμορφισμός δακτυλίων

$$\text{Ker}(f) = \{ r+I \in R/I \mid f(r+I) = 0_{R/J} \} = \{ r+I \in R/I \mid r+J = J \}$$

$$= \{ r+I \in R/I \mid r \in J \} = J/I$$

Άρα, J/I : ιδεώδες του R/I και απ' το πρώτο Θεώρημα Ισομορφισμών Δακτυλίων προκύπτει:

$$R/I / J/I \cong R/J$$

Πρόβλημα: Ποια είναι η περιγραφή των ιδεωδών ενός δακτυλίου ηθικού R/I ;

Θεώρημα: Έστω I : ιδεώδες του δακτυλίου R . Τότε ένα υποσύνολο K του R/I είναι ιδεώδες \Leftrightarrow

$K = J/I$ όπου J : ιδεώδες του R έτσι ώστε $I \subseteq J$

Απόδειξη: Αν J είναι ένα ιδεώδες του R έτσι ώστε να περιέχει το I ($I \subseteq J$), τότε αν' το 3^ο Θεώρημα Ισομορφισμών Δακτυλίων \Rightarrow

\Rightarrow Το J/I είναι ιδεώδες του R/I

Αντίστροφα: Αν K : ιδεώδες του R/I

θεωρούμε την κανονική προβολή

$\omega: R \rightarrow R/I$, $\omega(r) = r + I$, και θέτουμε

$J \stackrel{\text{def}}{=} \omega^{-1}(K) = \{r \in R \mid \omega(r) \in K\}$

Επειδή $I = \ker(\omega) = \omega^{-1}(\{0_{R/I}\}) \subseteq \omega^{-1}(K) = J$

διότι $\{0_{R/I}\} \subseteq K$. Άρα, $I \subseteq J$

Αν $x, y \in J$ (τότε: $\omega(x), \omega(y) \in K$)
 $r \in R$

NO:

Date:

Επειδή το K : ιδεώδες του $R/I \Rightarrow \omega(x) - \omega(y) \in K$

$\Rightarrow \omega(x-y) \in K \Rightarrow x-y \in \omega^{-1}(K) = J$

$\omega(r) \in R/I$. Επειδή K : ιδεώδες του $R/I \Rightarrow$

$\Rightarrow \begin{cases} \omega(x)\omega(r) \in K \\ \omega(r)\omega(x) \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} \omega(x-r) \\ \omega(r-x) \end{cases} \Rightarrow \begin{cases} x-r \in \omega^{-1}(K) = J \\ r-x \end{cases}$

Άρα: J : ιδεώδες του R .

Τέλος, $J/I = \{r+I \in R/I \mid r \in J\} = \{r+I \in R/I \mid \omega(r) \in K\} =$

$= \{r+I \in R/I \mid r+I \in K\} = K$

Παράδειγμα: ④ Τα ιδεώδη του $\mathbb{Z}_n \cong \mathbb{Z}/n\mathbb{Z}$

Από το Θεώρημα \Rightarrow Τα ιδεώδη του $\mathbb{Z}/n\mathbb{Z}$ είναι

της μορφής: $J/n\mathbb{Z}$, J : ιδεώδες του \mathbb{Z} με την

ιδιότητα να περιέχει το $n\mathbb{Z}$ ($n\mathbb{Z} \subseteq J$)

Τότε επειδή τα ιδεώδη του \mathbb{Z} είναι της μορφής

$m\mathbb{Z}$, όπου $m = 0, 1, 2, \dots$ έπεται ότι $J = m\mathbb{Z}$, $m = 0, 1, 2$

Όπως $n\mathbb{Z} \subseteq m\mathbb{Z} \Leftrightarrow m|n$

Άρα τα ιδεώδη $\mathbb{Z}/n\mathbb{Z}$ είναι της μορφής $m\mathbb{Z}/n\mathbb{Z}$, όπου $m|n$.

Επομένως τα ιδεώδη του \mathbb{Z} είναι όλα κύρια και είναι της μορφής $\pm m\mathbb{Z}$, όπου $m|n$.

Ιδιαίτερα: Ο \mathbb{Z} είναι δακτύλιος κύριων ιδεωδών αλλά όχι περιοχή.

Παράδειγμα 2: Έστω K : σώμα και $P(t) \in K[t]$

Θα περιγράψουμε τα ιδεώδη του δακτύλιου ημίτιχο $K[t]/(P(t))$.

Τα ιδεώδη του $K[t]/(P(t))$ είναι της μορφής $J/P(t)$, όπου J : ιδεώδες του $K[t]$, έτσι ώστε

$P(t) \in J$. Επειδή κάθε ιδεώδες του $K[t]$ είναι κύριο $\Rightarrow J = (Q(t))$

Επειδή $(P(t)) \subseteq (Q(t)) \Leftrightarrow Q(t) | P(t)$

Άρα, τα ιδεώδη του $K[t]/(P(t))$ είναι όλα κύρια και είναι της μορφής $(Q(t))/P(t)$ όπου $Q(t) | P(t)$

Παρατήρηση: $R[x]/(x^2-1) \cong \mathbb{C} \rightarrow$ (σώφα)

$R[x]/(x^2-4) \cong R \times R$ (όχι σώφα - όχι ακέραια περιοχή)

$\mathbb{Z}/2\mathbb{Z} \cong \mathbb{Z}_2 \rightarrow$ σώφα

$\mathbb{Z}/4\mathbb{Z} \cong \mathbb{Z}_4 \rightarrow$ όχι σώφα - όχι ακέραια περιοχή

Πρόβλημα: Έστω R : μεταθετικός δακτύλιος με μονάδα

Τότε τα μόνα ιδεώδη του R είναι: $\{0\}$ και R ;

Ορισμός: Ένας δακτύλιος R καλείται απλός αν τα μόνα του ιδεώδη είναι: $\{0\}$, R

⊕ Ένας μεταθετικός δακτύλιος με μονάδα είναι απλός \Leftrightarrow ο δακτύλιος είναι σώφα.

Έστω ότι ο R : σώφα και I : ιδεώδες του R .

Αν $I \neq 0 \Rightarrow \exists a \in I, a \neq 0$

Επειδή R : σώφα $\Rightarrow a$: αντιστρέψιμο και άρα

$\exists a^{-1} \in R: \begin{cases} a^{-1} \cdot a = 1_R \\ a^{-1} \in R \\ a \in I \end{cases} \Rightarrow a^{-1} \cdot a = 1_R \in I$

Τότε $\forall r \in R: r = r \cdot 1_R \in I$

Αρα $R \subseteq I$, οπότε $R=I$. R : απλός δακτύλιος

Αντίστροφα: Έστω ότι ο R : μεταθετικός δακτύλιος με μονάδα είναι απλός.

Έστω $a \in R, a \neq 0$. Έστω $(a) = \{r \cdot a \in R \mid r \in R\}$: κύριο ιδεώδες που παράγεται απ' το a

Επειδή ο R : απλός $\Rightarrow (a) = \{0\}$ ή $(a) = R$

Επειδή $a \neq 0$, έπεται ότι: $(a) \neq \{0\}$

$(a) = R \ni 1 \Rightarrow \exists r \in R: r \cdot a = 1R = a \cdot r$

Αρα, αντιστρέψιμο, συνεπώς R : σώμα

(!) Σχόλιο: Υπάρχουν απλοί δακτύλιοι (μη-μεταθετικοί) οι οποίοι δεν είναι σώματα (π.χ. ο $M_2(R)$)

Παράδειγμα: $R = \text{End}_K(V) = \{f: V \rightarrow V \mid f: \text{γραμμική απεικόνιση}\}$ \hookrightarrow όχι σώμα - όχι ακ. περ.

V : διανυσματικός χώρος, $\dim V = n \Rightarrow R$: απλός δακτύλιος
 K : σώμα

$\hookrightarrow R$: όχι σώμα - όχι ακερ. περιοχή

• $\dim V = \infty \Rightarrow \text{O } R$: όχι απλός, διότι

$I = \{f \in R \mid r(f) < \infty\} \subseteq R$, όχι το μηδενικό ιδεώδες, $\hookrightarrow \text{rank}(f)$ όχι όλος ο R